

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ἮΚΩ, νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
 λιπῶν, ἵν' Ἀϊδης χερσὶς ᾤκισται θεῶν,

1. Locum hunc liberius vertit Poeta apud Ciceronem Tusc. I. 16. *Adsum atque advenio Acheronte vix via alta atque ardua.* Inter loca tragicorum, quæ Æschines pronunciando corruerit, hunc recenset Demosthenes de Corona, p. 571. ed. Tayl. Aperte ridet Aristophanes apud Athenæum XII. p. 551. B. Καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας *Εγλῆ κατελθεῖν; tectius vero ibidem III. p. 112. F. Ἦκω Θεαρίωνος ἀετρωπῶλιον Λιπῶν, ἵν' ἐστὶ κριεῖνων ἐδώλια. (Sic recte Toupus Emend. ad Suid. P. I. p. 15. Aldi enim editio Θεαρίων, ὅς α.) Totum distichon in usus suos convertit Menippus in Luciani Necyomantia, fingens se ab inferis rediisse. Christi Patientis conditor, vulgo dictus Gregorius Nazianzenus, qui hanc fabulam raro citat, hunc versum habet leviter mutatum 1506. ut et hunc cum sequenti 2021. 2022.

2. Quod me facturum ad Med.

6. tantum non promiseram, nunc feci, ut scilicet iota in textu scriptoris reddendo semper adscribam*. In Notis tantam diligentiam neque ipse præstabo, neque ab operis exigam. Ut autem aliquid saltem utilitatis ex hac observatione consequatur Lector, exemplum unum apponam. Sciunt qui variis lectionibus expendendis operam aliquando dedere, quoties N et H commutentur. Archestratus Athenæi VII. p. 305. E. καὶ ισόχρυσος ἔηι, citans Eustathius ad Od. T. p. 1872, 17=706, 8 legit ἔνι. In eodem Athenæo XIII. p. 599. D. πορφυρενὶ recte Viri docti in πορφυρέηι mutarunt. Pratinas apud Eundem XIV. p. 622. C. (ut conjicio ex p. 624. F.) Σοὶ Βάκχε τάνδε μοῦσαν ἀγλαΐζομεν, Ἀπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλω μέλει, καὶ μὲν ἀπαρθένευτον οὔτι ταῖς πάρος κεχρήμεθα πανώδασιν ἀλλ' ἀκήρατον Κατάρχομεν τὸν ὕμνον. Cum MS. A. det κεχρημεθανώδασιν, lege, Καινὰν ἀπαρθένευτον οὔτι ταῖς

[* Cum aliis Græcorum librorum editoribus idem facere minus visum est, nos quoque, ne legentium oculos offendamus, iota subscriptum revocavimus.]

Cambridge University Press

978-1-108-01541-7 - Euripidou Hekabe, Orestes, Phoenissae kai Medea

Edited by Richard Porson

Excerpt

[More information](#)

4

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Πολύδαρος, Ἑκάβης παῖς γεγώς τῆς Κισσέως,
 Πριάμου τε πατρός· ὅς μ', ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
 κίνδυνος ἔσχε δορὶ πεσεῖν Ἑλληνική,
 δείσας, ὑπέξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονός
 Πολυμήστορος πρὸς δῶμα, Θρηκίου ξένου,
 ὃς τὴν ἀρίστην Χερσονησίαν πλάκα
 σπείρει, Φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορί.
 πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάβρα
 πατὴρ, ἵν', εἴ ποτ' Ἰλίου τείχη πέσοι,
 τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου.
 νεώτατος δ' ἦν Πριάμιδων· ὁ καὶ με γῆς
 ὑπέξέπεμψεν· οὔτε γὰρ φέρειν ὄπλα,
 οὔτ' ἔγχος οἶός τ' ἦν νῆα βραχίονι.
 ἕως μὲν οὖν γῆς ὄρεθ' ἔκειθ' ὀρίσματα,
 πύργοι τ' ἀβραυστοὶ Τρωϊκῆς ἦσαν χθονός,
 Ἐκτωρ τ' ἀδελφὸς οὐμός ηὐτύχει δορὶ,
 καλῶς παρ' ἀνδρὶ Θρηκί, πατρὶώϊ ξένῳ,
 τροφῶσιν, ὥς τις πτόρθος, ηὐξόμην τάλας.

παῖος Κεχρημέναν ὠδαῖσιν. Versum secundum include parenthesi, et junge μουσαν καινάν, κ. τ. λ. In fine libri XV. p. 701. F. hæc præbet idem MS. διμυξον δὲ λύχρον εἴρηκε φιλυλλιος σωκαὶ θρυαλλίδ' ἡνδενί. Unde perfectissimus nascitur trochaicus: καὶ λύχρον διμυξον οἶσω, καὶ θρυαλλίδ', ἦν δεση.

3. Dymantis non Cisseos filiam Hecubam facit Homerus, II. Π. 718. Sed Euripidem sequitur Virgilius Æn. X. 705. Virgilium ceteri poetæ Latini.

7. Θρηκίου Ald. Θρηκίας 36.

8. Aldus et codices Χερσονησίαν et hic et infra 33. Verum cum Tragici nunquam ρρ pro ρσ neque ττ pro σσ adhibeant, alteram formam, præeuntibus Brunckio et Beckio, reposui. Sic infra 270. ἕττον habet Aldus, licet idem mox

322. ἦσσον recte servet.

13. ὃ videtur cum Schol. Barocc. interpretandum, τὸ εἶναι νεώτατον, quæ res scilicet. Alii pro δι' ὃ accipiunt. Litem dirimeret MS. Harl. si ejus lectionem ὦ amplecteremur, quam etiam habent Cant. Aug. 2. ὃ et ὦ Schol. in M. Non equidem inficias iverim, ὃ et ἄ pro δι' ὃ et δι' ἄ interdum poni, sed alterum hic longe melius, meo iudicio. Suppl. 163. Εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας· ὅ δ' ἔστι πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας. Ubi ὃ est τὸ σπεύδειν εὐψυχίαν ἀντ' εὐβουλίας. Iph. A. 469. Γῆμας ὁ Πριάμου Πάρις, ὃς μ' εἰργασται τάδε. Optime Marklandus ὁ pro ὃς, id est, τὸ γῆμαι Πάριν.

20. Ex Homérico adumbratum, ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔργει ἴσος.

Cambridge University Press

978-1-108-01541-7 - Euripidou Hekabe, Orestes, Phoenissae kai Medea

Edited by Richard Porson

Excerpt

[More information](#)

ΕΚΑΒΗ. 21.

5

ἐπεὶ δὲ Τροία θ', Ἑκτορός τ' ἀπόλλυται
 ψυχὴν, πατρώα θ' ἐστία κατεσκάφη,
 αὐτός δὲ βαμῶν πρὸς θεοδμήτῳ πιτνεῖ,
 σφαγείς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐν μισαιφόνου,
 κτείνει με χρυσοῦ, τὸν ταλαίπαρον, χάριν
 ξένος πατρῷος, καὶ κτανὼν ἐς οἶδμ' ἄλως
 μεθ' ἧχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ.
 κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ,
 πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος,
 ἄκλαυστρες, ἄταφος· νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης
 Ἑκάβης αἴσω, σῶμ' ἐρημώσας ἐμόν,
 τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος,

21. ἀπόλλυται habent Brunckii
 membranæ, Codex in Bibl. publ.
 Cantab. a prima manu, (quem alias
 voco M.) Thomas Magister v. ψυχῇ,
 Eustathius ad Iliad. E. p. 545, 29=
 413, 50. A. 850, 52=790, 38. N.
 958, 59=939, 43. N. B. Prior nu-
 merus editionis Romanæ, secundus
 Basileensis paginam notat. Al-
 dus et ceteri ἀπώλετο. Verum di-
 versa tempora toties permiscet
 Tragicus, ut hanc varietatem data
 opera quæsisse videantur.

22. In adjectivo πατρώα conti-
 netur substantivum πατήρ, quo re-
 fertur αὐτός. Simillimum exem-
 plum præbet Sophocles Trachin.
 259. ἐρχεται πόλιν τὴν Εὐρυτείαν·
 τὸνδε γὰρ μεταίτιον Μόνον βροτῶν
 ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους. Paulo
 diversa est forma, quæ sæpe alibi
 occurrit, et apud Isocratem Pana-
 then. p. 273. A. B. τῆς δὲ ἡμετέρας
 ἔτι βασιλευσμένης, ἐφ' ᾧ καὶ πόλεμοι
 πλείστοι, καὶ κίνδυνοι μέγιστοι συνέ-
 λησαν. Hoc quoque imitati sunt
 Latini. Pacuvius Teucro apud Ci-
 ceronem de Oratore II. 46. *Neque*
PATERNUM adspectum es veritus,
QUEM ætate exacta indigem Liberum

lacerasti, orbasti, extincti.

23. αὐτός τε Aug. 1. 2.

28. ἄλλοτε eodem modo suppri-
 mit Sophocles Trach. 11. Φοιτῶν
 ἐναργῆς ταῦτος, ἄλλοτ' αἰόλος Δρά-
 κων ἐλικτός· ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κῦτει
 Βούπρωρος.

31. Cum αἴσω plerumque disyl-
 labon sit apud Atticos Poëtas,
 ἀναίσσω præfert Piersonus ad Mœ-
 rin, p. 301. Sed obstant duo loca
 Æschyli Pers. 470. Ἥϊξ ἀπόσμιξ ἐν
 φυγῇ. Euripidis Iph. Aul. 12. Τί
 δὲ σὺ σκηνῆς ἐκτὸς αἴσσεις. Potius
 igitur quam hæc omnia mutemus,
 quod facit Piersonus, licentia paul-
 lum poëtis concedamus.

32. Mira locutio, τριταῖον φέγγος,
 pro simplici, τρίτον. Uno tamen
 exemplo se ipse Euripides defendit
 Hippol. 277. Πῶς δ' οὐ, τριταῖαν
 γ' εὐστ' ἄσιτος ἡμέραν; Pro verbo
 "mira" melius fortasse dixissem,
 "insolita." Sed quis non jure
 miretur, hanc ipsam locutionem,
 τριταῖαν ἡμέραν, usurpasse Arati
 Scholiasten ad Dioscor. 57. p. 99.
 a. ed. Ox. Hunc versum ob oculos
 habuit X. Π. 1779. 2016.

Cambridge University Press

978-1-108-01541-7 - Euripidou Hekabe, Orestes, Phoenissae kai Medea

Edited by Richard Porson

Excerpt

[More information](#)

6

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὅσονπερ ἐν γῇ τῇδε Χερσονησία
 μήτηρ ἐμὴ δύστηνος ἐκ Τροίας πάρα. 35
 πάντες δ' Ἀχαιοὶ, ναῦς ἔχοντες, ἥσυχοι
 δάσσουσ', ἐπ' ἅκταῖς τῇσδε Θρηκίας χθονός.
 ὁ Πηλέως γὰρ παῖς, ὑπὲρ τύμβου φανείς,
 κατέσχ', Ἀχιλλεύς, πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικόν,
 πρὸς οἶκον ἐνθύνοντας ἐναλίαν πλάτην· 40
 αἰτεῖ δ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Πολυξένην
 τύμβω φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν.
 καὶ τεύζεται τοῦδ', οὐδ' ἀδώρητος φίλων
 ἔσται πρὸς ἀνδρῶν ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει
 θανεῖν ἀδελφὴν τῶδ' ἐμὴν ἐν ἡματι. 45
 δυοῖν δὲ παιδοῖν δύο νεκρῶ κατόψεται
 μήτηρ, ἐμοῦ τε, τῆς τε δυστήνου κόρης.
 φανήσομαι γὰρ, ὡς τάφου τλήμων τύχῳ,
 δούλης ποδῶν πάροισιν ἐν κλυδωνίῳ.
 τοὺς γὰρ κάτω σθένοντας ἐζητησάμην. 50
 τύμβου κυρῆσαι, κεῖς χέρας μητρὸς πεσεῖν.
 τοῦμὸν μὲν οὔν, ὅσονπερ ἤθελον τυχεῖν,
 ἔσται· γεραίᾳ δ' ἐκποδῶν χωρήσομαι

35. πάντες τ' Aug. 3.

38. 39. στράτευμ' ἐνθύνοντας, ut
 Julianus Or. I. p. 29. A. ἀκμήτας τὸ
 στράτευμα. Ubi vir summus, D.
 Petavius, aliud agens, ut interdum
 fit, tentat τοὺς στρατιώτας, ex al-
 tero loco p. 24. A. ταῦτα ὀρώντες
 τὸ στράτευμα, leniter correctus a
 Wyttenbachio Bibliothec. Crit.
 Vol. III. Part. II. p. 35. Mox
 εἰναλίαν Edd. et MSS. quod cum
 parum Atticum sit, Dawesio p. 196.
 Ed. Burgess. monenti paruerunt ul-
 timi editores.

41. λαβεῖν omnes, quantum sci-
 am Edd. et MSS. Melius tamen
 videtur λαχεῖν. Λαχεῖν γέρας apud
 Homerum reperitur Il. Δ. 49. Ω.
 70. Poëta apud Porphyrium de
 Abst. II. 58. ὅστις ἐλπίζει θεοὺς

Χαίρειν ἀπαρχαῖς, καὶ γέρας λαχεῖν
 τόδε. Sophocles Aj. 825. ΑΙΤΗ-
 ΣΟΜΑΙ δέ σ' οὐ μακρὸν ΓΕΡΑΣ
 ΛΑΧΕΙΝ. Sic enim Aldus et Edd.
 vett. et MSS. meliores. Quod ha-
 bet in margine Florentina secunda
 1547, λαβεῖν, Triclinius recepit.
 Nec tamen negarim λαβεῖν γέρας
 bene Græcum, imo Tragicum esse,
 ut Neoptolemus Andromachen ἔλα-
 ξε γέρας Androm. 585. Sed hoc
 nihil ad rem. Ille enim eam ἔλαξεν
 ἐξαιρέτον Troad. 276. ut Casan-
 dram Agamemnon 251. Ceteri
 duces sortiebantur.

44. Sic Brunckius ex membr.
 quod numerosius certe quam Ald.
 et vulg. τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ. Et sic
 primo habebat Cant. nunc vulga-
 tam e rasura.

Cambridge University Press

978-1-108-01541-7 - Euripidou Hekabe, Orestes, Phoenissae kai Medea

Edited by Richard Porson

Excerpt

[More information](#)

E K A B H. 53.

7

Εκάβη· περὰ γὰρ ἥδ' ὑπὲρ σκηνὴν πόδα
 Ἀγαμέμνωνος, φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμόν.
 Φεῦ. ὦ μῆτερ, ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων
 δούλειον ἤμαρ εἶδες, ὡς πράσσεις κακῶς,
 ὅσον περ εὖ ποτ' ἀντισηκώσας δέ σε
 φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.

55

EKABH.

ἄγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων,
 ἄγετ' ὀρθοῦσαι νῦν ὁμόδουλον,
 Τρωάδες, ὑμῖν, πρόσθε δ' ἄνασσαν·
 λάβετε, φέρετε, πέμπετ',
 αἰείρετέ μου δέμας,
 γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι·
 καγὰ σκολιῶ σκίπωνι χερὸς
 διερεϊδομένα, σπείσω βραδύπου

60

65

53. ἀπὸ pro ὑπὸ emendavit Kin-
 gius, quem temere secutus eram.
 Musgravius primo conjicit πρὸ,
 deinde, cum, ut ait, σκηνὴν habeant
 quidam MSS. ὑπὲρ σκηνὴν præfert,
 id est *ultra*, ut ὑπὲρ τέρεμνα Orest.
 1365. Quare nunc ex ejus con-
 jectura ὑπὲρ adsumsi, σκηνὴν ex
 Cant. M. N. licet et σκηνῆς defendi
 possit.

55. Cum φεῦ, εἶεν, ἔα, et talia
 extra verum sunt, plenam pono
 distinctionem; cum partem ver-
 sus faciunt, aut nullam aut mino-
 rem.

60. τὴν ὁμόδουλον νῦν Aldus et ple-
 rique MSS. Editores nuperi νῦν eje-
 cerunt; sed cum νῦν et πρόσθε rec-
 tius opponantur, inutilem articulum
 delere malui. Omittunt quidem νῦν
 Aug. 1. 2. L. perperam. Infra 797.
 Τῦραννος ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν δούλη σέ-

θεν· Εὐπαις ποτ' οὖσα, νῦν δὲ γραῦς,
 ἅπαις δ' ἅμα. Androm. 65. Ὡ φιλ-
 τάτη ξύνδουλε· σύνδουλος γὰρ εἰ Τῇ
 πρόσθ' ἀνάσση τῇδε, νῦν δὲ δυστυ-
 χεῖ.

63. Ald. et MSS. quidam αἰείρατε.
 Omittunt μου δέμας B. δέμας Aug.
 2. G. Mosq. 4. ed. King. Mox
 γερεᾶς R. et Eustath. ad Il. B. p.
 249, 39=189, 19. sed numerosius
 esset γεραιᾶς.

65. Solemni errore σκίμπωνι Ald.
 et plerique MSS. Sed Aug. 2.
 Brunckii membr. C. R. Hesychius
 a Brunckio indicatus, et Eusta-
 thius ad Il. T. 1170, 48=1232, 39.
 Od. P. 1815, 11=624. 9. habent
 σκίπωνι. Locus Hesychii est: Σκί-
 πων. βακτηρία, ῥάβδος. σκίπωνι χε-
 ρός. βακτηρία χειρός. σκίπωνι Cant.
 et μ subscriptum.

Cambridge University Press

978-1-108-01541-7 - Euripidou Hekabe, Orestes, Phoenissae kai Medea

Edited by Richard Porson

Excerpt

[More information](#)

ἦλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα.
 ὦ στεροπὰ Διός, ὦ σκοτία Νύξ,
 τί ποτ' αἶρομαι ἔννυχος οὕτω
 δείμασι, φάσμασιν; ὦ πότνια Χθών, 70
 μελανοπτερύγων μάτερ ὄνειρων,
 ἀποπέμπομαι ἔννυχον ὄψιν,
 ἂν περὶ παιδὸς ἐμοῦ, τοῦ σωζομένου κατὰ Θρήκην,
 ἀμφὶ Πολυξείνης τε φίλης θυγατρὸς, δι' ὄνειρον 75
 (εἶδον) φοβερὰν ὄψιν,
 ἔμαθον, ἐδάην.
 ὦ χθόνιοι θεοί, σώσατε παῖδ' ἐμὸν,
 ὃς μόνος, οἷκον ἄγκυρ' αἶτ' ἐμῶν,
 τὴν χιονώδη Θρήκην κατέχει,
 ξείνου πατρὶου φυλακαῖσιν. 80
 ἔσται τι νέον.
 ἦξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς.
 οὐ ποτ' ἐμὰ φρενὶ ὦδ' ἀλίσστος
 φρέισσει, ταρβεῖ·

69. αἶρομαι Ald. αἶρομαι Harl. et plures. αἶρομαι alii. αἰωροῦμαι Cott.

70. Melius somniorum mater Nox, quam Terra diceretur. Vide igitur an transponendae sint clausulae, ὦ πότνια Χθών, ὦ σκοτία Νύξ. Quamquam enim vulgatam lectionem citant Scholiastes ad Aristophanis Ran. 1366. Eustathius ad Iliad. B. p. 173, 16 = 131, 23. Od. T. 1877, 53 = 713, 49. ipse tamen Aristophanes aliter legisse videtur, ubi δύστανον ὄνειρον — μελαίνης νυκτὸς παῖδα vocat. Sed nihil mutandum. Iph. T. 1271. νύχια Χθών ἐτεκνώσατο φάσματ' ὄνειρων. Ineptit Scholiastes, qui στεροπὰ Διὸς interpretatur dici lux, ut scilicet antitheton extundat.

74. Sic edd. King. Br. pro Πολυξείνης.

75. εἶδον εἶδον γὰρ Ald. sed duas

voces auctoritate membr. recidit Brunckius. εἶδον semel tantum M. N. a m. pr. R. alii.

78. Vulgo ἄγκυρά τ' copula ineleganter inserta. Reiskio auctore, aliter distinxi. J. habet ἄγκυρ' ἔτ', quod mihi quidem non placet. Sensus est, Qui solus superstes familiae meae, quasi anchora ejus, Thraciam nivalem habitat. Huc pertinet, observante Viro docto, Suidae locus; Καλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν. ἄγκυρα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν, ἢ ἀσφάλεια· ὡς Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρα, καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ. Sophoclis locus est apud Brunck. Lexic. Soph. p. 47. Ἀλλ' εἰσὶ μητρὶ πατρὶος ἄγκυραι βίου. Mox πατρὶου edidi, licet omnia exemplaria πατρώων habeant. Cum enim Attici πατρίος et πατρώος promiscue usurpent, cur ad licentiam poëticam, nulla neces-

Cambridge University Press

978-1-108-01541-7 - Euripidou Hekabe, Orestes, Phoenissae kai Medea

Edited by Richard Porson

Excerpt

[More information](#)

ΕΚΑΒΗ. 87.

9

- ποῦ ποτε θείαν Ἑλένου ψυχάν, 85
 ἢ Κασάνδραν ἐσῖδω, Τρωάδες,
 ὥς μοι κρίνωσιν ὄνειρους;
 εἶδον γὰρ βασιὰν ἔλαφον λύκου αἵμονι χαλᾷ
 σφαζομένην, ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν ἀναγκα,
 οἰκτρῶς. καὶ τόδε δεῖμά μοι· 90
 ἦλθ' ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς
 φάντασμι' Ἀχιλῆως·
 ἦτοι δὲ γέρας, τῶν πολυμόχλων
 τινὰ Τρωϊάδων.
 ἀπ' ἐμᾶς οὖν, ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς 95
 πέμψατε, δαίμονες, ἱκετεύω.

ΧΟΡΟΣ.

- Ἑκάβη, σπουδῇ πρὸς σ' ἐλιάσθην,
 τὰς δεσποσύνους σκηνὰς προλιπούσ',
 ἵν' ἐκληρώθην καὶ προσετάχθην
 δούλη, πόλεως ἀπελαυνομένα 100
 τῆς Ἰλιάδος, λόγχης αἰχμῇ

sitate cogente, provocemus? Vide infra 1090.

86. Κασάνδραν dedit ex MSS. Kingius; sic enim Cant. N. et pro var. lect. M. Vulgo Κασάνδρας. Sed Helenum mortuum fingere in hac fabula videtur Euripides. Nihil verò opus est cum MSS. iisdem et quibusdam aliis καὶ pro ἢ legere. Recte enim infertur verbum plurale, sive duo singularia nomina conjunguntur, sive disjunguntur. Alcest. 367. Κατ' ἡλθον ἄν· καὶ μ' οὗθ' ὁ Πλούτωνος κύων, Οὗθ' ὑπὲρ κώπη ψυχοπομπὰς ἄν Χάρων, Εσχων.

87. κρίνωσ' Ald. et MSS. Certe ego in nullo MS. vidi κρίνωσιν.

89. ἀνάγκη ejicere vult Beckius.

Fortasse variae fuere lectiones, ἀνάγκη, ἀνοίκτως. Optime procederent omnia, si sic legerentur; σπασθεῖσαν ἀνοίκτως. Καὶ τόδε δεῖμά μοι ἦλθ' ὑπὲρ ἄκρας Τύμβου κορυφᾶς φάντασμι' Ἀχιλῆως.

91. ἦλθ' membr. J. ἦλυθ' Ald.

98. δεσποσύνας ed. Brunck.

100. In anapæstis neque nunquam neque semper Dorica dialecto utuntur Tragicæ. Ubi igitur in communi forma MSS. consentiunt, communem formam retinui; ubi codex unus aut alter Dorismum habet, Dorismum restitui. ἀπελαυνομένα hic ex Aldina reposui, Ἑλλάδων infra 116, et ἀνάγκη 1277 ex Harl.

Cambridge University Press

978-1-108-01541-7 - Euripidou Hekabe, Orestes, Phoenissae kai Medea

Edited by Richard Porson

Excerpt

[More information](#)

10

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν
οὐδέν παθέων ἀποκουφίζουσ',
ἀλλ' ἀγγελίας βάρος ἀραμμένα
μέγα, σοί τε, γύναι, κήρυξ ἀχέων. 103
ἐν γὰρ Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ
λέγεται δόξαι, σὴν παῖδ' Ἀχιλεῖ
σφάγιον θέσθαι· τύμβου δ' ἐπιβὰς
οἷσθ' ὅτε χρυσεῖς ἐφάνη ξὺν ὄπλοις,
τὰς ποντοπόρους δ' ἔσχε σχεδίας, 110
λαίφῃ προτόνοις ἐπερείδομενας,
τάδε θαύσσαν·
παῖ δὲ, Δαναοί, τὸν ἐμὸν τύμβον
στέλλεσθ' ἀγέραστον ἀφέντες;
πολλῆς δ' ἔριδος ξυνέπαισε κλύδων, 115

102. δοριθήρατος Cant. H. N. varietate in his compositis usitata.

104. αἰρομένη pro var. lect. C. in textu Aug. 2.

107. Ἀχιλλεῖ Ald. ut et 127 Ἀχιλλείας, 140 Ὀδυσσεύς, et mendosius supra 92 Ἀχιλλῆος. Cum simplici λ hic et 92 habent C. et 127. Mosq. 1.

109. Omnes MSS. et edd. vett. magno consensu ὅτε. Primus ὅτι coniecit Canterus, quod probavit Musgravius, in textum intulerunt Brunckius, Ammonius, et Beckius. Parum recte. Plus enim est, si quis simul et rem ipsam et rei tempus, quam si rem solam memorat. Οἷσθα hic idem est quod μέμνησαι. Infra Hecubæ roganti, Οἷσθ' ἥνίκ' ἤλθες Ἰλίου κατάσκοπος; Ulysses primo respondet, Οἶδ', deinde Μεμνημεθα. Aristophan. Av. 1054. Μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἐσπέρας; Vesp. 353. Μέμνησαι δὴθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾷς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀφελίστους, ἴεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος ἐάλω; Οἶδ', ἀλ-

λὰ τί τοῦτ'; Sophocles junxit Οὐ μνημενεύεις ἥνικα—Χῶτ' αὐτίς—Aj. 1273—1283. Et ne quis putet in loco e Vespis ὅτ' pro ὅτι poni, discat vocalem in ὅτι nunquam a Comicis elidi. Quod sæpe monuit ad Aristophanem Brunckius. Homer. Od. Π. 424. Ἢ οὐκ οἷσθ' ὅτε δέυρο πατὴρ τεὸς ἦκετο φεύγων; In hac phrasi idem sunt, οἶδα, μέμνημαι, μνημονεύω. Athenæus VI. p. 241. Ε. ἀλλ' ἐγὼ μνημονεύω, ὅτε ὁ Κόρυδος ὀβολοῦ ἦν. Cicero Epist. ad Div. VII. 28. Memini cum mihi edidderunt Brunckius et Beckius, ubicunque per metrum et numeros licuit, quos et ego, non monito lectore, secutus sum.

115. συνέπεσε Ald. contra metrum. συνέπεσσε King. contra sensum. συνέπαιτε est ex conjectura Musgravii. Æschylus Prom. 885. Θολεροὶ δὲ λόγοι παῖδ' εἰκὴ Στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης. Ubi Scholiastes, τεταραγμένοι δὲ λόγοι, ὡς ἔτυχε, προσπαίουσιν τῷ τῶν κακῶν κλύδωνι.

Cambridge University Press

978-1-108-01541-7 - Euripidou Hekabe, Orestes, Phoenissae kai Medea

Edited by Richard Porson

Excerpt

[More information](#)

ΕΚΑΒΗ. 119.

11

δύοζα δ' ἐχάρει δίχ' ἂν Ἑλλάνων
 στρατὸν αἰχμητὴν, τοῖς μὲν διδόναι
 τύμβω σφάγιον, τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν.
 ἦν δὲ τὸ μὲν σὸν σπεύδων ἀγαθὸν
 τῆς μαντιπόλου βάρκῃς ἀνέχων 120
 λέκτρ' Ἀγαμέμνων·
 τῷ Θεσείδῃ δ', ὅζω Ἀθηνῶν,
 δισσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν·
 γνώμῃ δὲ μιᾷ ξυνεχωρεῖτην,
 τὸν Ἀχιλλεῖον τύμβον στεφανοῦν 125
 αἵματι χλωρῷ· τὰ δὲ Κασάνδρας
 λέκτρ' οὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλείας
 πρόσθεν θῆσειν ποτὲ λόγχης.
 σπουδαὶ δὲ λόγων κατατεινομένω,
 ἦσαν ἴσαι πῶς, πρὶν ὁ ποικιλόφρων, 130
 κόπις, ἡδυλόγος, δημοχαριστής,
 Λαερτιάδης πείθει στρατιᾶν,
 μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων,
 δούλων σφαγίαν οὔνεκ', ἀπαθεῖν,
 μηδὲ τιν' εἰπεῖν παρὰ Περσεφόνῃ 135
 στάντα φθιμένων, ὡς ἀχάριστοι
 Δαναοὶ Δαναοῖς, τοῖς οἰχομένοις
 ὑπὲρ Ἑλλήνων,
 Τροίας πεδίων ἀπέβησαν.
 ἥξει δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἦδη, 140
 πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαστῶν,

120. Sophocl. Aj. 210. a Musgraviao laudatus. Παῖ τοῦ Φρυγίου σὺ Τελεύαντος, λέγ' ἔπει σὲ λῆχος δουριάλων Στέγας ἀνέχει θούριος Αἴας.

131. κόπις pro rhetore ex Lycophr. 763. 1464. citat Musgravius. Schol. Ven. ad Iliad. B. 199. ἀλλά καὶ οἱ θρασεῖς κολακευόμενοι πτεροῦνται, μᾶλλον δὲ πληγαῖς ὑπείκουσιν. πῶς οὖν δήμῳ χαρίζεται ὁ

Ὀδυσσεὺς κατὰ τοὺς τραγικούς; Ubi male ἐπαίρονται pro πτεροῦνται, sed recte δημοχαριστής pro δήμῳ χαρίζεται habet codex præstantissimus, quem mecum benevole communicavit antiquæ artis reliquiarum spectator elegantissimus, Carolus Townleius.

141. Ald. et plerique MSS. μαζῶν. Ex membr. μαστῶν dedit Brunckius, hinc Magistri præcep-

C 2

Cambridge University Press

978-1-108-01541-7 - Euripidou Hekabe, Orestes, Phoenissae kai Medea

Edited by Richard Porson

Excerpt

[More information](#)

12

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐκ τε γεραιᾶς χερὸς ὀρμήσαν.
 ἀλλ' ἴθι ναοὺς, ἴθι πρὸς βωμοὺς,
 ἴζ' Ἀγαμέμνονος ἰκέτις γονάτων
 κήρυσσε θεοὺς, τοὺς τ' Οὐρανίδας, 145

τοὺς θ' ὑπὸ γαίης· ἢ γὰρ σε λιταὶ
 διακωλύσουσ' ὄρφανόν εἶναι
 παιδὸς μελέας, ἢ δέῃ σ' ἐπιδεῖν
 τύμβου προπετῇ, φοινισσομένην
 αἵματι παρθένον ἐκ χρυσοφόρου 150
 δειρῆς νασμῶ μελαναυγῇ.

EK. οἱ ᾧ μελέα, τί ποτ' ἀπύσω;
 ποίαν ἀχά; ποῖον ὀδυρμόν;
 δειλαία δειλαίου γήρως,
 δουλείας τᾶς οὐ τλατᾶς, 155
 τᾶς οὐ φερτᾶς. ᾧ μοι μοι.
 τίς ἀμύνει μοι; ποία γέννα,
 ποία δὲ πόλις;

tum confirmans. Et sic plane G. M. R. Codex Vitebergensis, continens Hecubam usque ad 274. a Zeunio collatus. In epigrammate, ubi μαζὸν post alios edidit Brunckius Analect. T. III. p. 73. Suidas v. κόρυμβοι habet, *Ἡ μαστὸν νεαρῆς ὀρθιον ἡλικίης.

146. γαῖαν Edd. et MSS. contra metrum. Hippolyt. 197. Κούκ ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίης. Et ibi Brunckii membranæ habent γαῖαν. Pro ὑπὸ γαῖαν Aug. 1. ὑπογαίους.

147. ὄρφανόν Ald. et MSS. plerique. Sed ὄρφανόν C. Lib. P. et Scholiastes, qui male comparat ἀργὸς in feminino. Nulla enim alia hujus verbi forma apud Atticos exstat. Vide Kusterum ad Aristoph. Nub. 53. Similior forma est στερεῖδος infra 296, γενναῖος 590.

150. Mos erat apud veteres virginibus plurimum auri gestare. Homer. Il. B. 872. Ὅς καὶ χρυσὸν

ἔχων πολεμόνδ' ἔεν, ἥντε κούρη. Aristoph. Av. 671. Ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν, ὥσπερ παρθένος. Sed longe aptissimus locus est Lycophronidis apud Athenæum XIII. p. 564. B. οὔτε παιδὸς ἄρρενος, οὔτε παρθένων τῶν χρυσοφόρων, οὔτε γυναικῶν βαθυκόλπων καλὸν τὸ πρόσωπον. Cujus indicium debemus Gilberto Wakefield; Diatrib. extemporal. in Hecub. p. 14.

155. Hesychius: Τᾶς οὐ τλατᾶς, τῆς οὐχ ὑπομονητῆς. Τᾶς οὐ φερτᾶς, τῆς οὐ φορητῆς. Ubi cum omnia Musurus ita recte emendasset, pristinos errores nuper revocare voluit Schowius.

157. ἀμύνη edidit Musgravius, ἀμύνη quidem MSS. non pauci, sed ἀμύνει Ald. cum aliis. Cum γέννα secundum alibi semper, ni fallor, corripiat, cur hic producat? Legendum igitur videtur γενεά, et γένν' infra 189. cum Kingio.